

Nr. van het arrest: 2021/766

KI/Folio: K/420/21

**ARREST VAN HET HOF VAN BEROEP
TE BRUSSEL
KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING**

Gezien het voor eensluidend afschrift van het dossier van de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, inzake:

[REDACTED], geboren te Vilvoorde [REDACTED], van Marokkaanse nationaliteit, momenteel verblijvend in het centrum voor illegalen te 4040 Herstal (Vottem), rue Visée Voie 1,

betrokkene, die verschijnt, bijgestaan door Meester Luc Denys, advocaat aan de balie Brussel.

Gezien het verzoekschrift uitgaand van de staatsecretaris van Asiel en Migratie en neergelegd ter griffie van de raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel ertoe strekkend uitspraak te horen doen over de wettelijkheid van de vierde beslissing tot verlenging van de vasthouding van 2 februari 2021 (zaak HV55.ET.6/2021).

Gezien de beschikking van de raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel van 5 februari 2021, betekend op 5 februari 2021, waarbij het verzoekschrift uitgaande van de staatsecretaris van Asiel en Migratie ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard, de maatregel van vrijheidsberoving (vierde verlenging van de vasthouding) van 2 februari 2021 bij toepassing van artikel 74 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard en de vrijheidsberoving van de betrokkene werd beëindigd.

Gezien het hoger beroep door de advocaat van de Belgische Staat ingesteld op 8 februari 2021.

Gezien het ontvangstbewijs der oproepingsbrieven per faxberichten verzonden op 10 februari 2021 aan de directeur van het centrum voor illegalen te Vottem, ter attentie van de betrokkene, en aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, of diens afgevaardigde, om te verschijnen op de zitting van 18 februari 2021.

Gehoord op de zitting van 18 februari 2021:

- Mevrouw A. Bijmens, advocaat-generaal, in haar verslag en haar mondeling advies.
- Meester T. Schreurs loco Meester E. Matterede, advocaten aan de balie van Brussel, in zijn middelen namens de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie. Hij legt conclusies en twee stukken neer.
- Meester Luc Denys, advocaat aan de balie Brussel, in zijn middelen van verdediging

NR 639
Expeditie afgeleverd
aan M. PG
de 18.02.2021

- namens de betrokkene die hij bijstaat. Hij legt conclusies neer.
- [REDACTED] die als laatste het woord krijgt.

* * * *

1. Het hoger beroep van de Belgische Staat, regelmatig naar de vorm en ingesteld binnen de wettelijke termijn, is ontvankelijk.

2. [REDACTED] heeft op 31 juli 2020 het voorwerp uitgemaakt van een "bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering" op grond van de artikelen 7, eerste lid, 3°, 12° en 13°, 74/13 en 74/14 § 3, 1° en 3° van de wet van 15 december 1980 (bijlage 13septies), hem betekend op 31 juli 2020. Ter uitvoering van die beslissing heeft de gemachtigde van de bevoegde minister gelast [REDACTED] op te sluiten in het centrum voor illegalen te Vottem op grond van de volgende motieven:

"Er bestaat een risico op onderdullen:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 16/04/2019 dat hem betekend werd op 17/04/2019. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een ander lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 10 jaar dat hem betekend werd op 17/04/2019. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatsbewijs te bekomen van zijn nationale overheden."

██████████ werd op 31 juli 2020 opgesloten in het centrum voor illegalen te Vottem.

Zijn verzoek tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van die beslissing van 31 juli 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, is door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 239.502 van 6 augustus 2020.

Bij beschikking van de raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel van vrijdag 4 september 2020, betekend op 4 september 2020, werd beslist de maatregel van vrijheidsberoving van 31 juli 2020, bij toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de maatregel van vrijheidsberoving, genomen door de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie, te handhaven. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling van 21 september 2020. Een voorziening in cassatie door de betrokkene ingediend tegen dit laatste arrest werd verworpen bij arrest van het Hof van Cassatie van 27 oktober 2020.

Op 30 september 2020 werd aan betrokkene een "beslissing tot verlenging van opsluiting" betekend op grond van artikel 7, alinea's 1, 2 en 3 van de wet van 15 december 1980, betekend aan ██████████ op 30 september 2020. De vasthouding werd verlengd tot 30 november 2020 inclus.

Op 23 november 2020 heeft de Dienst Vreemdelingenzaken een tweede maal een beslissing tot verlenging van opsluiting genomen, betekend aan ██████████ op 30 november 2020. De vasthouding werd verlengd tot 30 december 2020 inclus.

Op 30 december 2020 werd een derde beslissing tot verlenging van opsluiting genomen, die aan de betrokkene op dezelfde dag werd betekend. De vasthouding werd met toepassing van artikel 74, achtste lid, van de wet van 15 december 1980 verlengd met 1 maand tot en met 30 januari 2021. In de motivering van de verlenging wordt verwezen naar de stappen die werden genomen om de vreemdeling te verwijderen, naar het feit dat hij door het consulaat-generaal van Marokko werd geïdentificeerd, naar de veroordelingen die hij in 2015 en 2016 heeft opgelopen en naar de nog steeds bestaande mogelijkheid om hem binnen een redelijke termijn te verwijderen.

Bij beschikking van 12 januari 2021 heeft de raadkamer bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel het verzoekschrift ontvankelijk en gegrond verklaard. Het hof, kamer van inbeschuldigingstelling, heeft bij arrest van 28 januari 2021 deze beschikking bevestigd.

Op 1 februari 2021 werd tenslotte een vierde beslissing tot verlenging van opsluiting genomen, die aan de betrokkene op dezelfde dag werd betekend. De vasthouding werd met toepassing van artikel 74, achtste lid, van de wet van 15 december 1980 verlengd met 1 maand tot en met 28 februari 2021.

Bij beschikking van 5 februari 2021 heeft de raadkamer bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel het verzoekschrift ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

4. De onderzoeksgerechten moeten onderzoeken of de maatregelen van vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied in overeenstemming zijn met de wet. Zij mogen zich niet inlaten met de opportuniteit en de gepastheid van de beslissing. De wettigheidscontrole houdt evenwel in dat er ook moet worden nagegaan of er geen kennelijke beoordelingsfout is of feitelijke vergissing. Er moet worden onderzocht of de aanhouding in overeenstemming is met internationale rechtsnormen waaronder het EVRM.

5. [REDACTED] betoogt dat uit het administratieve dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) al bij e-mail van 17 december 2018 aan het Marokkaanse consulaat om een doorlaatvergunning heeft verzocht en dat DVZ dat verzoek meerdere malen herhaald heeft, maar zonder succes. Hij verwijst naar een synthesedocument van 13 juni 2019 (stuk 3 van het stukkenbundel van de betrokkene) waaruit blijkt dat het Marokkaanse consulaat-generaal alsdan liet weten dat een advies vereist was van de centrale autoriteiten in Rabat omdat [REDACTED] [REDACTED] in België is geboren en zijn hele familie hier verblijft. Volgens betrokkene is deze mededeling een "verbloeming", gangbaar in diplomatieke en consulaire middens, waaruit blijkt dat de bevoegde Marokkaanse autoriteiten de repatriëring van de betrokkene weigeren.

Uit deze gegevens volgt volgens [REDACTED] dat DVZ niet kan aantonen dat er een effectieve mogelijkheid bestaat om hem op korte termijn naar Marokko te repatriëren, nu een doorlaatvergunning daarvoor een noodzakelijke voorwaarde is. Bijgevolg zou de vrijheidsberoving onwettig zijn (schending van artikel 7, tweede en derde lid, Vreemdelingenwet, artikel 15, eerste, vierde en vijfde lid, Terugkeerrichtlijn, alsook artikel 5, eerste lid, f, EVRM).

██████████ bekritiseert verder de motieven van de beslissing tot verlenging dat, met betrekking tot het voorgaande, enkel stelt: *“Tot op vandaag bestaat er nog steeds een kans om de betrokkene binnen een redelijke termijn te verwijderen”*.

6. Momenteel is ██████████ bijna 7 maanden opgesloten in het centrum voor illegalen in Vottem.

Voorheen was hij reeds van zijn vrijheid beroofd van 29 april 2019 tot 9 oktober 2019, eveneens met het oog op de verwijdering van het grondgebied.

Zoals in eerdere arresten vastgesteld, heeft de Dienst Vreemdelingenzaken de nodige stappen ondernomen met het oog op de verwijdering, doch tot op heden, na bijna 12 maanden vrijheidsberoving in het totaal, kon nog steeds geen doorlaatvergunning worden bekomen van de bevoegde Marokkaanse autoriteiten, zulks hoewel op 15 maart 2019 door Marokko werd bevestigd dat ██████████ een Marokkaans onderdaan is.

De vrijheidsberoving van de betrokkene kan thans, indien de thans voorliggende vierde verlenging wettig zou worden bevonden, nog maximaal één maal door de bevoegde staatsecretaris worden verlengd voor een termijn van één maand.

Op grond van artikel 15, §§ 1 en 5, van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 *over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven*, kunnen de lidstaten de onderdaan van een derde land jegens wie een terugkeerprocedure loopt alleen in bewaring houden om zijn terugkeer voor te bereiden en/of om de verwijderingsprocedure uit te voeren en slechts zolang er een redelijk vooruitzicht op verwijdering aanwezig is.

Bijgevolg dient de rechter die moet oordelen over de wettigheid van de vrijheidsberoving (of van de verlenging ervan) na te gaan of er op dat ogenblik nog steeds de mogelijkheid bestaat van een reëel vooruitzicht op een effectieve verwijdering (Cass., 27 januari 2021, P.20.1348.F).

Op heden bevat het dossier geen andere elementen die er kunnen op wijzen dat de Marokkaanse autoriteiten thans, nadat de betrokkene, die opnieuw meer dan zes maanden van zijn vrijheid is beroofd, in de loop van de volgende weken en uiterlijk voor het einde van een eventuele vijfde verlenging een ander standpunt zouden

innemen waardoor de repatriëring van de betrokkene mogelijk zou worden.

In de gegeven omstandigheden is er geen redelijk vooruitzicht op een reële verwijdering meer aanwezig.

Het hoger beroep van de Belgische staat is ongegrond.

Gezien de artikelen:

7, 27, 71, 72 en 74 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
30 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis;
11 tot 13, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING,

Rechtsprekend na tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt de bestreden beschikking en beveelt de onmiddellijke invrijheidstelling van [REDACTED], zo hij voor geen andere redenen meer is aangehouden;

Laat de kosten van het hoger beroep ten laste van de Belgische Staat.

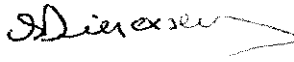
De rechtspleging is verlopen met gesloten deuren.

Op de zitting werd uitsluitend de Nederlandse taal gebruikt.

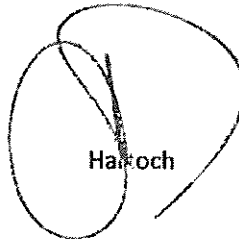
Gedaan te Brussel, op 18 februari 2021.

P. Hartoch,	Raadsheer dd. Voorzitter,
W. De Troy,	Rechter bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg
	Brussel, gedelegeerd bij het hof,
I. Diercxsens,	Emeritus-kamervoorzitter, plaatsvervangend magistraat,
L. Naessens,	Griffier.

Naessens

Diercxsens

De Troy

Hartoch